

I lovforslag nr. L 31 – nu skal vi behandle dem alle tre, så det er blandet lidt sammen – om aktiv arbejdsmarkedspolitik må jeg sige, at den i forvejen store kursusindustri kommer op i endnu større omdrejninger.

Ifølge bemærkningerne på side 12 skønnes det at medføre en merudgift de næste tre år på 7,5 mia. kr. Igen en udvidelse af den i forvejen kæmpestore offentlige kursusindustri, som jo ikke har skaffet nogen i arbejde i den tid, den virkelig har accelereret.

Jeg har her en samlet opgørelse over, hvad der i 1998 bruges på disse ting, hvad de samlede udgifter for det offentlige til at fremme beskæftigelsen, som det hedder, er: I 1998 bruges der – det gælder hele den offentlige sektor – 15,5 mia. kr. på det her område, hvilket svarer til 81.000 kr. pr. ledig. Vi mener ikke, der skal bruges flere midler på det område. Hvis vi kunne se nogle beviser på, at det hjalp, så ville vi være med og se positivt på det, men vi kan jo se ganske tydeligt, at det ikke har hjulpet.

Jeg har samtidig her en oversigt, som vi også har fået fra Økonomiministeriet, som viser, at vi jo fortsat her i Danmark har 486.000 arbejdsdygtige, som ikke er i arbejde. Det står på de registrerede ledige, som det hedder, at de kun tæller 197.000 – tallene, må jeg sige straks, er fra juni måned – men de faktiske forhold er, at vi stadig væk har 486.800 arbejdsdygtige mennesker, som kunne være i arbejde. Det viser tydeligt, at en accelerering af kursusindustrien ikke hjælper nogen ting.

I Fremskridtspartiet mener vi tværtimod, at der trænges til en opstramning, eller hvad skal man sige, en kulegravning af hele området. Ja, måske skulle man endda gå så langt som at sige, at det er slet ikke noget, det offentlige skal tage sig af, for de magter det ikke. Man skulle nok lægge hele området over til arbejdsgiverne og arbejdstagerne.

Med hensyn til alle de mennesker, der nu går på – ja, det kan være AMU-kurser eller daghøjskole eller aktiveringskurser, og jeg kunne blive ved – så jeg meget gerne, at man kunne få et tal for, hvor mange af de mennesker der virkelig er kommet i arbejde og ikke bare er sat ind i en eller anden blok et sted, men i virkeligt arbejde. Det er ganske få mennesker, der er tale om, og for langt de fleste af de mennesker er der faktisk tale om et opholdssted og ikke en reel hjælp til at få arbejde, og derfor kan vi ikke støtte lovforslaget, som det foreligger her.

Nu hvor vi skal tale om et trin i en arbejdsmarkedsreform, havde vi jo forestillet os, det havde været noget helt andet. Hvis man er ude på at få nogle flere i beskæftigelse, er det nogle helt andre ting, man skal tænke på, nemlig de virkelige forhold, vi har i øjeblikket. Vi skulle gøre det sådan, at vi igen kunne få konkurrenceevnen oprettet i forhold til andre lande. Det er den eneste måde, vi kan få nogen i reelt arbejde på igen, alt andet er bare skalkeskjul. Men det område har man overhovedet ikke taget med i en arbejdsmarkedsreform, og hvis man ikke tager fat i det område, kan man gøre, hvad man vil, men så hjælper det intet.

Den anden ting er, at vi må se på det skatte- og afgiftstryk, der er på arbejde her i samfundet. Det skal sættes ned, for så er der en mulighed for, at vi igen kan få lavet nogle arbejdspladser, men heller ikke før. Det er noget, man ikke vil se på, men det er jeg sikker på man kommer til.

De tre lovforslag, der er fremsat her, er aftalt mellem regeringen, DA og LO, og så skulle man jo tro, man bare skulle sige ja til dem. Men som jeg startede med at sige: Ude i det virkelige liv, ude på arbejdspladserne, ude hos arbejdsgiverne og -tagerne tror jeg, de ser lidt anderledes på det.

I Fremskridtspartiet vil vi selvfølgelig gå ind i arbejdet i udvalget med de tre lovforslag, men jeg kan sige klart: Som de foreligger her og nu, kan vi ikke være med til hverken lovforslag nr. L 30 eller L 31.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg kan sådan set kun beklage, at Fremskridtspartiet ikke vil være med til at støtte regeringens bestræbelser på at få skaffet mere arbejdskraft til det erhvervsliv, som har det så svært.

Jeg bliver nødt til at spørge hr. Fransgaard, om det ikke er rigtigt, at der er skaffet 180.000 nye arbejdspladser de seneste 5 år, at erhvervslivet faktisk råber på kvalificeret arbejdskraft og netop siger, at mangel på kvalificeret arbejdskraft er årsagen til, at de har det svært med hensyn til konkurrenceevnen. De kunne faktisk præstere meget mere og også eksportere meget mere, hvis de havde en veluddannet arbejdsstyrke at tage af, samtidig med at der også tales om flaskehalse på visse områder.

Jeg skal også spørge, hvorfor Fremskridtspartiet ikke kan støtte forslaget. Det aktive-ringsforslag, som er indeholdt i det, knytter sig